

Šestnáct

Cestou domů jsem se stavila u ingelyhanssonové jak jsem slíbila.

Pořád ležela v posteli pod tím samým plédem. Jídlo stálo netknuté na kuchyňském stole. Na talíři se sladkým krémem seděly mouchy. Na malém talířku se potilo pár chlebičků se sýrem. Páchl tam smutek. Cítila jsem ho už na prahu.

Posadila jsem se vedle ní. Pohládila ji po zádech. Zeptala se jestli spí. Zavrtěla hlavou a řekla že chce umřít. Povytáhla jsem pléd a zastrčila pod něj její smutné paže. Visely z postele jako zmrzlé liány. Čelo však měla červené a rozpálené. Přinesla jsem ze skříňky v koupelně teploměr a zastrčila jí ho pod paži. Po deseti minutách se vyšplhal na čtyřicet. Zavolala jsem caronice.

Ingelahanssonová má horečku řekla jsem.

Tak jí dej paralen. Jsou tam čípky. Však víš. Do zadku. Truchlí po dítěti řekla jsem. Říká že chce umřít.

O tom člověk stejně sám nerozhoduje odpověděla a zavěsila.

Když přišla večerní směna a já jí vyložila co a jak vyrazila jsem domů. Poprchalo. Auto pohltila hustá mlha. Dupla jsem na brzdu abych nepřejela uzlíček šinoucí se podél krajnice. Stáhla jsem okno.

Co děláš venku v takové mlze zeptala jsem se.

Zapomnělas že mám rád špatné počasí.

Ne. Ale stejně. Mohla jsem tě přejet. Chceš svézt.

Osušil si déšť co mu stékal po obličejí. Natáhl ruku a pohladil mě po tváři zmáčel mě svými kapkami.

Jeď domů jo řekl. Vypadáš unaveně. Nebo nedala by sis čaj. Můžu ohřát vodu.

Seděli jsme v johnově hřejivě žluté kuchyni a pili čaj. Vyprávěla jsem mu o katarině a její mámě. Už o tom věděl.

Vzpomněla jsem si na katarinin obraz v obýváku. Dumala jsem jak se na něj zeptat až jsem na to nakonec přišla.

Koupila si ho ode mě řekl. Všimla si ho náhodou když mi jednou přinesla balík. Katarina pracovala na poště jestli jsi to nevěděla. Rozvážela balíky.

Říkals mi že svoje obrazy nikdy nikomu neukazuješ. Proto se na to ptám.

Jo to je pravda. Až na tenhle.

Vstal a dolil mi čaj. Po okenních tabulkách stékal déšť. Postavila jsem hrnek na linku. Stáli jsme tam celí rozbořilí. Nedokázala jsem odolat. Přejela jsem mu rukou po popálené tváři až k vlasům. Zavřel oči. Objala jsem ho okolo hrudi a přitáhla ho k sobě. Voněl mužstvím a životem a hlínou a terpentýnem.

Roztáhli jsme lavici. Vysvlékli se. Otočil si mě na břicho. Lehl si mi na záda a znehybněl. Prameny jeho vlasů mi spadaly do tváře jako koňská hřívá ve chlívě.

Nechci se o tebe s nikým dělit. Ani s tvým bratrem ani s otcem.

Otec je mrtvý řekla jsem. Dneska jsem mu zašla na hrob.